

Szlaki nadziei. Odyseja wolności

<https://szlakinadziei.ipn.gov.pl/sn/wystawy/miejsca/91276,Sekondi-Takoradi.html>
2023-06-09, 20:12

SEKONDI- TAKORADI

SEKONDI-TAKORADI TO MIASTO W GHANIE SKŁADAJĄCE SIĘ Z MIAST BLIŹNIACZYCH SEKONDI I TAKORADI. W CZASIE II WOJNY ŚWIATOWEJ STANOWIŁY DWA ODRĘBNE MIASTA POŁOŻONE NA ŻŁOTYM WYBRZEŻU, KTÓRE BYŁO WÓWCZAS KOLONIĄ WIELKIEJ BRYTANII.

[Następny](#)

[Powrót](#)

Miejsca

Sekondi-Takoradi to miasto w Ghanie składające się z miast bliźniaczych Sekondi i Takoradi. W czasie II wojny światowej stanowiły dwa odrębne miasta położone na Złotym Wybrzeżu, które było wówczas kolonią Wielkiej Brytanii.

Sekondi-Takoradi to miasto w Ghanie składające się z miast bliźniaczych Sekondi i Takoradi. W czasie II wojny światowej stanowiły dwa odrębne miasta położone na Złotym Wybrzeżu, które było wówczas kolonią Wielkiej Brytanii.

Historia Takoradi zaczyna się od holenderskiego fortu Witsen, założonego w 1665 r. W 1928 r. został zbudowany tam, pierwszy w Ghanie, port morski, co pozwoliło na dalszy rozwój miasta. Podczas II wojny światowej Takoradi stało się ważnym miejscem dla zaopatrywania jednostek Royal Air Force w samoloty. Statki transportowe dostarczały tam samoloty z fabryk; po montażu piloci rozprawdzali je do jednostek bojowych.

14 września 1940 r. brytyjskie Ministerstwo Lotnictwa zwróciło się do Generalnego Inspektoratu Polskich Sił Powietrznych z propozycją utworzenia transafrykańskiej jednostki transportowej do przetransportowania samolotów z Takoradi do Kairu. Dowództwo PSP zaakceptowało ten pomysł i 21 listopada 1940 r. do Takoradi przybyła pierwsza grupa 22 polskich lotników, którzy stworzyli tam Polską Grupę Transportową podporządkowaną 216 Grupie Transportowej w Egipcie. Dowódcą Polaków został ppłk [Mateusz Łżycki](#). Do tej jednostki trafiali piloci, którzy nie zostali zakwalifikowani do latania bojowego ze względu na przekroczony wiek operacyjny bądź brak właściwego wyszkolenia bojowego. Polscy piloci, w ramach mostu powietrznego, dyslokowali samoloty bojowe, transportowe i szkolne do wszystkich zakątków Afryki, m.in. na Środkowy Wschód, a w późniejszym okresie do Włoch i na Daleki Wschód. W 1944 r. zadania grupy rozszerzono o transport osób, poczty i towarów na obszarze Afryki i Włoch.

Polacy wykonywali loty na trasach: Takoradi-Indie, Takoradi-Kair, Takoradi-Freetown, Kair-Birma, Kair-Singapur, Kair-Teheran, Nairobi-Wielka Brytania i inne. Do 1 maja 1945 r. przetransportowali na tych trasach 3 602 samoloty. Niestety w trakcie służby zginęło 19 polskich lotników.

Latem 1941 r. część polskich pilotów z Polskiej Grupy Transportowej zgłosiła się do udziału w walkach powietrznych nad Afryką. Do służby operacyjnej zaciągnięto się 22 ochotników, spośród których do szkolenia operacyjnego wybrano połowę. Nieformalnym dowódcą tej jednostki został kpt. Feliks Gazda. Po szkoleniu w 71 Operational Training Unit koło Chartumu Polacy weszli do walki w lutym 1942 r. Dla podkreślenia narodowej odrębności utworzono z nich oddzielną eskadrę w 112 dywizjonie RAF. Służbę bojową zakończyli we wrześniu po wykonaniu 140 lotów bojowych.

Obecnie jest to zapomniana część historii polskiego wysiłku zbrojnego podczas II wojny światowej. O ile Polacy walczący w ramach 112 dywizjonu są wymieniani w historiografii polskiego lotnictwa, o tyle zagadnienie Polskiej Grupy Transportowej

nadal czeka na opracowanie.

[Więcej postaci](#)

[Więcej miejsc](#)

[Poprzedni Strona](#)
[Następny Strona](#)